

¹Und er baute Häuser in der Stadt Davids und bereitete der Lade Gottes eine Stätte und breitete eine Hütte über sie.²Dazumal sprach David: Die Lade Gottes soll niemand tragen außer den Leviten; denn diese hat der HERR erwählt, daß sie die Lade Gottes tragen und ihm dienen ewiglich.³Da versammelte David das ganze Israel gen Jerusalem, daß sie die Lade des HERRN hinaufbrächten an die Stätte, die er dazu bereitet hatte.⁴Und David brachte zuhauf die Kinder Aaron und die Leviten:⁵aus den Kindern Kahath: Uriel, den Obersten, samt seinen Brüdern, hundertundzwanzig;⁶aus den Kindern Merari: Asaja, den Obersten, samt seinen Brüdern, zweihundertzwanzig;⁷aus den Kindern Gerson: Joel, den Obersten, samt seinen Brüdern, hundertunddreißig;⁸aus den Kindern Elizaphan: Semaja, den Obersten, samt seinen Brüdern, zweihundert;⁹aus den Kindern Hebron: Eliel, den Obersten, samt seinen Brüdern, achtzig;¹⁰aus den Kinder Usiel: Amminadab, den Obersten, samt seinen Brüdern, hundertundzwölf.¹¹Und David rief Zadok und Abjathar, die Priester, und die Leviten, nämlich Uriel, Asaja, Joel, Semaja, Eliel, Amminadab,¹²und sprach zu ihnen: Ihr seid die Häupter der Vaterhäuser unter den Leviten; so heiligt nun euch und eure Brüder, daß ihr die Lade des HERRN, des Gottes Israels, heraufbringt an den Ort, den ich ihr bereitet habe;¹³denn das erstmal, da ihr nicht da waret, machte der HERR, unser Gott, einen Riß unter uns, darum daß wir ihn nicht suchten, wie sich's gebührt.¹⁴Also heiligten sich die Priester und die Leviten, daß sie die Lade

¹وَعَمَلَ دَاوُدُ لِنَفْسِهِ بُيُوتًا فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ، وَأَعَدَّ مَكَانًا لِتَابُوتِ اللَّهِ وَنَصَبَ لَهُ خَيْمَةً.²حِينَئِذٍ قَالَ دَاوُدُ، لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَحْمِلَ تَابُوتَ اللَّهِ إِلَّا لِللَّوِيِّينَ، لِأَنَّ الرَّبَّ إِنَّمَا اخْتَارَهُمْ لِحَمْلِ تَابُوتِ اللَّهِ وَلِخِدْمَتِهِ إِلَى الْأَبَدِ.³وَجَمَعَ دَاوُدُ كُلَّ إِسْرَائِيلَ إِلَى أُورُشَلِيمَ لِأَجْلِ إِصْعَادِ تَابُوتِ الرَّبِّ إِلَى مَكَانِهِ الَّذِي أَعَدَّهُ لَهُ.⁴فَجَمَعَ دَاوُدُ بَنِي هَارُونَ وَاللَّوِيِّينَ.⁵مِنْ بَنِي قَهَاتِ أَوْرِيئِيلَ الرَّئِيسِ، وَإِخْوَتَهُ مِنْهُ وَعِشْرِينَ.⁶مِنْ بَنِي مَرَارِي عَسَايَا الرَّئِيسِ، وَإِخْوَتَهُ مِنْ بَنِي عِشْرِينَ.⁷مِنْ بَنِي جِرْشُومَ يُبُوئِيلَ الرَّئِيسِ، وَإِخْوَتَهُ مِنْهُ وَثَلَاثِينَ.⁸مِنْ بَنِي أَلِيصَافَانَ سَمَعْيَا الرَّئِيسِ، وَإِخْوَتَهُ مِنْ بَنِي حَثْرُونَ إِبِلِيئِيلَ الرَّئِيسِ، وَإِخْوَتَهُ تَمَانِينَ.¹⁰مِنْ بَنِي عَزْرِيئِيلَ عَمِّيئَادَابَ الرَّئِيسِ، وَإِخْوَتَهُ مِنْهُ وَأَثْنَيْ عَشَرَ.¹¹وَدَعَا دَاوُدُ صَادُوقَ وَأَبِيئَاتَارَ الْكَاهَنَيْنِ وَاللَّوِيِّينَ أَوْرِيئِيلَ وَعَسَايَا وَيُوبِيئِيلَ وَسَمَعْيَا وَإِبِلِيئِيلَ وَعَمِّيئَادَابَ.¹²وَقَالَ لَهُمْ، أَنْتُمْ رُؤُوسُ آبَاءِ اللّٰوِيِّينَ، فَتَقَدَّسُوا أَنْتُمْ وَإِخْوَتُكُمْ وَأَضَعُوا تَابُوتَ الرَّبِّ إِلَيْهِ إِسْرَائِيلَ، إِلَى حَيْثُ أَعَدَدْتُ لَهُ.¹³لَأَنَّهُ إِذْ لَمْ تَكُونُوا فِي الْمَرَّةِ الْأُولَى، افْتَحَمْنَا الرَّبُّ إِلَهُنَا، لِأَنَّا لَمْ نَسْأَلْهُ حَسَبَ الْمَرْسُومِ.¹⁴فَتَقَدَّسَ الْكَهَنَةُ وَاللَّوِيُّونَ لِيَضَعُوا تَابُوتَ الرَّبِّ إِلَيْهِ إِسْرَائِيلَ.¹⁵وَحَمَلَ بَنُو اللّٰوِيِّينَ تَابُوتَ اللَّهِ كَمَا أَمَرَ مُوسَى حَسَبَ كَلَامِ الرَّبِّ بِالْعَصِيِّ عَلَى أَكْتَافِهِمْ.¹⁶وَأَمَرَ دَاوُدُ رُؤَسَاءَ اللّٰوِيِّينَ أَنْ يُوقِفُوا إِخْوَتَهُمُ الْمُعْتَبِينَ بِالْأَبْتِ عِتَائًا، وَعَبِيدَانَ وَرَبَّابَ وَصُوحَ، مُسَمِّعِينَ بِرَفْعِ الصَّوْتِ بِفَرْحٍ.¹⁷فَأَوْقَفَ اللّٰوِيُّونَ هَيْمَانَ بْنَ يُوئِيلَ، وَمِنْ إِخْوَتِهِ آسَافَ بْنَ بَرَحْيَا، وَمِنْ بَنِي مَرَارِي إِخْوَتَهُمُ إِيْتَانَ بْنَ فُوشِيئَا، وَمَعَهُمْ إِخْوَتُهُمُ التَّوَابِي، زَكَرِيَّا وَبَيْنَ وَبَعْرِيئِيلَ وَسَمِيرَامُوثَ وَبَحِيئِيلَ وَعُئِّيَ وَأَلِيَّابَ وَبَتَايَا وَمَعْسِيَا وَمَتِّيَا وَأَلِيفَلِيَا وَمَعْقِيَا وَعُويِيدَ أُدُومَ وَبَعِيئِيلَ التَّوَابِيينَ.¹⁹وَالْمُعْتَبُونَ هَيْمَانُ وَآسَافُ وَإِيْتَانُ بِصُوحِ نُحَاسٍ لِلنَّسْمِيعِ.²⁰وَزَكَرِيَّا وَعَزْرِيئِيلُ وَسَمِيرَامُوثُ وَبَحِيئِيلُ وَعُئِّيَ وَأَلِيَّابُ وَمَعْسِيَا وَبَتَايَا بِالرَّبَابِ عَلَى الْجَوَابِ.²¹وَمَتِّيَا وَأَلِيفَلِيَا وَمَعْقِيَا وَعُويِيدَ أُدُومَ وَبَعِيئِيلُ وَعَزْرِيَّا بِالْعِيدَانِ عَلَى الْقَرَارِ لِلْإِمَامَةِ.²²وَكَتَبْنَا رِيسُوسَ اللّٰوِيِّينَ عَلَى الْحَمْلِ مُرْشِدًا فِي الْحَمْلِ لِأَنَّهُ كَانَ حَيْرًا.²³وَبَرَحْيَا وَالْقَاتَةُ بَوَّابَانِ لِلتَّابُوتِ.²⁴وَسَبِيئَا وَبُوسَافَاطَ وَتَشْتِيئِيلَ وَعَمَّاسَائِي وَزَكَرِيَّا وَبَتَايَا وَالْبَعْرَزُّ الْكَهَنَةُ يَنْفُخُونَ بِالْأَبْوَابِ أَمَامَ تَابُوتِ اللَّهِ، وَعُويِيدَ أُدُومَ وَيَجِيئِي بَوَّابَانِ لِلتَّابُوتِ.²⁵وَكَانَ دَاوُدُ وَسُيُوحُ إِسْرَائِيلَ

des HERRN, des Gottes Israels, heraufbrachten.¹⁵ Und die Kinder Levi trugen die Lade Gottes auf ihren Achseln mit den Stangen daran, wie Mose geboten hatte nach dem Wort des HERRN.¹⁶ Und David sprach zu den Obersten der Leviten, daß sie ihre Brüder zu Sängern bestellen sollten mit Saitenspiel, mit Psaltern, Harfen und hellen Zimbeln, daß sie laut sängen und mit Freuden.¹⁷ Da bestellten die Leviten Heman, den Sohn Joels, und aus seinen Brüdern Asaph, den Sohn Berechjas, und aus den Kindern Meraris, ihren Brüdern, Ethan, den Sohn Kusajas,¹⁸ und mit ihnen ihre Brüder der zweiten Ordnung: Sacharja, Ben-Jaesi, Semiramoth, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Matthithja, Eliphelehu, Mikneja, Obed-Edom, Jeiel, die Torhüter.¹⁹ Denn Heman, Asaph und Ethan waren Sänger mit ehernen Zimbeln, hell zu klingen;²⁰ Sacharja aber, Asiel, Semiramoth, Jehiel, Unni, Eliab, Maaseja und Benaja mit Psaltern, nachzusingen;²¹ Matthithja aber, Eliphelehu, Mikneja, Obed-Edom, Jeiel und Asasja mit Harfen von acht Saiten, vorzusingen;²² Chenanja aber, der Leviten Oberster, der Sangmeister, daß er sie unterwies zu singen; denn er war verständig.²³ Und Berechja und Elkana waren Torhüter der Lade.²⁴ Aber Sebanja, Josaphat, Nathanael, Amasai, Sacharja, Benaja, Elieser, die Priester, bliesen die Drommeten vor der Lade Gottes; und Obed-Edom und Jehia waren Torhüter an der Lade.²⁵ Also gingen hin David und die Ältesten in Israel und die Obersten über die Tausende, heraufzuholen die Lade des

وَرُؤَسَاءُ الْأُوفِ هُمُ الَّذِينَ دَهَبُوا لِإِضْعَادِ تَابُوتِ عَهْدِ الرَّبِّ، مِنْ بَيْتِ عُوبَيْدَ أُدُومَ يَفْرَحُ.²⁶ وَلَمَّا أَعْلَنَ اللَّهُ الْلاَوِيِّينَ حَامِلِي تَابُوتِ عَهْدِ الرَّبِّ دَبَّحُوا سَبْعَةَ عَشْرَ الْلاَوِيِّينَ حَامِلِينَ التَّابُوتِ، وَالْمُعْتَبُونَ وَكَتَبْنَا رَئِيسُ الْحَمَلِ مَعَ الْمُعْتَبِينَ. وَكَانَ عَلَى دَاوُدَ أُفُودٌ مِنْ كَثَانِ.²⁸ فَكَانَ جَمِيعُ إِسْرَائِيلَ يُضْعِدُونَ تَابُوتَ عَهْدِ الرَّبِّ بِهَيْتَافٍ، وَبِصَوْتِ الْأَصْوَارِ وَالْأَبْوَاقِ وَالصُّنُوجِ يُصَوِّتُونَ بِالزَّبَابِ وَالْعِيدَانِ.²⁹ وَلَمَّا دَخَلَ تَابُوتُ عَهْدِ الرَّبِّ مَدِينَةَ دَاوُدَ أَسْرَفَتْ مِيكَالُ بِنْتُ سَاوُلَ مِنَ الْكُوَّةِ قَرَأَتِ الْمَلِكِ دَاوُدَ يَرْفُصُ وَيَلْعَبُ، فَاحْتَقَرْتُهُ فِي قَلْبِهَا.

Bundes des HERRN aus dem Hause Obed-Edoms mit Freuden.²⁶ Und da Gott den Leviten half, die die Lade des Bundes des HERRN trugen, opferte man sieben Farren und sieben Widder.²⁷ Und David hatte einen leinenen Rock an, dazu alle Leviten, die die Lade trugen, und die Sänger und Chenanja, der Sangmeister, mit den Sängern; auch hatte David einen leinenen Leibrock darüber.²⁸ Also brachte das ganze Israel die Lade des Bundes des HERRN hinauf mit Jauchzen, Posaunen, Drommeten und hellen Zimbeln, mit Psaltern und Harfen.²⁹ Da nun die Lade des Bundes des HERRN in die Stadt Davids kam, sah Michal, die Tochter Sauls, zum Fenster heraus; und da sie den König David sah hüpfen und spielen, verachtete sie ihn in ihrem Herzen.